

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/60/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200003
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200003.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Q. Q., bytom J. XXXX/XX, Q., právne zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Mydlom, Advokátska kancelária, so sídlom Sama Chalupku 2, Michalovce, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRPZ-KE-KDI2-83/2014-P zo dňa 12. augusta 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/1/2015-55 zo dňa 20. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/1/2015-55 zo dňa 20. januára 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č.: KRPZ-KE-KDI2-83/2014-P zo dňa 12. augusta 2014, v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 11. júna 2014, č. ORPZ-MI-ODI2-P-207/2013-P z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 70,- eur za zaplatený súdny poplatok na účet jeho právneho zástupcu: JUDr. Miroslav Mydlo, advokátska kancelária, Sama Chalupku 2, Michalovce, v lehote 30 dní.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S 1/2015-55 zo dňa 20. januára 2016 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRPZ-KE-KDI2-83/2014-P zo dňa 12. 08. 2014, ktorým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. ORPZ-MI-ODI2-207/2013-P zo dňa 11. júna 2014, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej

premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta podľa ust. § 22 ods. 2 písm. e/ zákona vo výške 60,- Eur. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal pre jeho neúspech v konaní.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že dňa 10. 05. 2013 v čase o 13.35 hod. bol hliadkou Mestskej polície Michalovce zistený priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ s poukazom na § 25 ods. 1 písm. u/ zák. č. 8/2009 Z. z., z ktorého bol podozrivý Q. Q. a to tým, že v uvedený deň v čase o 12.30 hod. parkoval s vozidlom značky Opel modrej farby ev. č. U.-XX-XX na ulici W. D. č. X pred vjazdom do dvora objektu, čím obmedzil jazdu vozidiel z daného objektu. S menovaným bolo spísané oznámenie o dopravnom priestupku, pričom tento sa vyjadril, že si nie je vedomý priestupku. Z miesta priestupku bola spracovaná fotodokumentácia. Vozidlo bolo zablokované o 12.30 a odblokované o 13.35 hod. Dňa

04. 06. 2013 v čase o 13.30 hod. bol hliadkou Mestskej polície v Michalovciach zistený priestupok rovnakého charakteru, ako to už bolo vyššie uvedené, zo spáchania ktorého je podozrivý Q. Q., pričom k spáchaniu priestupku došlo tým, že uvedeného dňa v čase o 14.30 hod. vodič osobného motorového vozidla ev. č. U.-XX-XX typ Opel modrej farby parkoval na ulici W. D. X v Q. takým spôsobom, že bránil výjazd z dvora. Keďže menovaný odmietol doriešiť priestupok na mieste, bolo s ním spísané oznámenie o dopravnom priestupku a z miesta bola vyhotovená fotodokumentácia.

Z administratívneho spisu zároveň vyplynulo, že z oboch týchto priestupkov bola vyhotovená správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 22. 10. 2013 a 23. 10. 2013, z ktorých vyplynulo, že objasňovaním bolo dostatočne preukázané, že podozrivý Q. Q. dňa 10. 05. 2013 v čase o 13.35 a 04. 06. 2013 v čase o 14.30 hod. na ulici W. D. v Q. pred objektom W. U. ako vodič motorového vozidla typu Opel modrej farby ev. č. U.-XX-XX obmedzil jazdu vozidiel parkovaním na mieste výjazdu a vjazd do objektu určeného na zásobovanie tovarom a teda svojím konaním porušil § 25 ods. 1 písm. u/ zák. č. 8/2009 Z. z., čím sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z oboch týchto správ vyplýva, že podozrivý sa na mieste vyjadril, že nie je si vedomý spáchania priestupku, pričom do správy zo dňa 23. 10. 2013 zároveň uviedol, že stál na vyznačenom mieste, takže si nie je vedomý dopravného priestupku s tým, že parkovacie miesto je vyznačené aj na platnej dokumentácii ulice a tieto svoje vyjadrenia vlastnoručne podpísal. Súčasťou správ o výsledku objasňovania sú záznamy zo svedeckých výpovedí Y. O., ktorého manželka je nájomcom priestorov nehnuteľnosti na ulici W. D. X v Q., kde v dome na 1. poschodí je zriadená prevádzka W. U., pričom vstupná brána do dvora objektu je za účelom vjazdu motorových vozidiel z dôvodu zásobovania uvedenej prevádzky tovarom. Menovaný uviedol, že bránu na vlastné náklady označil tabuľkami Zásobovanie a Neparkovať tak, aby vodiči vozidiel parkujúcich na ulici W. D. mali dostatok informácií a vedomosť o tom, že je to vjazd do dvora, kde je prevádzka. V oboch prípadoch uviedol, že v jednotlivé dni pred bránou objektu parkovalo cudzie motorové vozidlo Opel ev. č. U.-XX-XX, ktoré bránilo vjazd do dvora vozidlu za účelom zásobovania. Preto na miesto privolať hliadku mestskej polície. Vozidlo bolo zaparkované takým spôsobom, že sa nedalo žiadnym spôsobom vojsť do dvora prevádzky, ani ho inak obísť. Následne na miesto prišla hliadka mestskej polície, ktorá uvedený priestupok zdokumentovala. Súčasťou jednotlivých správ o výsledku objasňovania priestupku sú aj svedecké výpovede príslušníkov mestskej polície, ktorí vykonávali v jednotlivých dňoch službu ako motohliadka, pričom zo správy zo dňa 22. 10. 2013 vyplýva, že týmito boli X. B. a Q. Q. a zo správy zo dňa 23. 10. 2013 vyplýva, že motohliadku tvorili V. B. a X. Q.. V prvom prípade po zistení podozrenia zo spáchania priestupku tak, ako bol špecifikovaný v tejto správe svedkovia uviedli, že na uvedené motorové vozidlo bol osadený technický prostriedok na zabránenie odjazdu vozidla „papuča“, keďže vodič vozidla sa na mieste nenachádzal. Vozidlo bolo odblokované až potom, čo boli stálou službou mestskej polície opäť vyslaní na uvedené miesto po kontaktovaní vodičom motorového vozidla, ktorí odmietol blokovú pokutu vo výške 60,- eur zaplatiť na mieste, a preto s ním bolo spísané oznámenie o dopravnom priestupku, kde sa menovaný vyjadril, že si nie je vedomý spáchania priestupku. V druhom prípade, ako to vyplýva zo správy o výsledku objasňovania priestupku v čase zistenia priestupku sa vodič nachádzal na mieste, tento bol oboznámený s podozrením zo spáchania priestupku a poučený o právach, za uvedený priestupok mu bola uložená bloková pokuta 60,- eur, ktorú odmietol zaplatiť a preto s ním bolo spísané

oznámenie o dopravnom priestupku, v rámci ktorého sa tento vyjadril, že si priestupku nie je vedomý. Z jednotlivých správ o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že spisový materiál bol doplnený o výpoveď vyššie menovaných svedkov, vykonané bolo aj šetrenie na odbore výstavby, životného prostredia a miestneho rozvoja Mestského úradu Michalovce, ktorým bolo k veci predložené kolaudačné rozhodnutie zo dňa 09. 05. 2013 č. j. V-903/2013-BE k povoleniu „Regenerácii CMZ Mesta Michalovce - II. etapa - ulica W. v Q. s povolením užívania stavby“, ako aj geometrický plán č. 14328810-53/2012 overený Správou katastra Michalovce dňa 23. 01. 2013 pod č. G1-2/2013, ulica W. D. v Q., kde pred parcelou registra „C“ č. XXX je riadne vyznačený vjazd do dvora objektu. Podľa katastrálneho portálu bolo zistené, že pred stavbou súpisné č. XXXX parcely registra „C“ č. XXX na ulici W. D. je v geometrickom pláne overenom správou katastra 23. 01. 2013 vyznačený vjazd do dvora objektu o šírke 2,85 - 2,90 m a dĺžkou výrezu 1,75 m, pričom zadovážená bola aj ortofotomapa pohľadu na ulicu W. D. v Q.. Porovnaním zakreslených a vyznačených parciel na tejto ortofotomape s geometrickým plánom overeným správou katastra bolo zistené, že na parcele registra „C“ XXX sa skutočne nachádza stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX, v ktorom sa nachádza už hore spomínaná prevádzka W. U. s vyznačeným vjazdom do dvora objektu. Vychádzajúc z uvedených skutočností považovalo Mesto Michalovce, Mestská polícia za dostatočne odôvodnený záver, že Q. Q. v uvedené dni spáchal priestupok, ktorý mu bol kladený za vinu. Súčasťou administratívneho spisu je fotodokumentácia vyhotovená príslušníkmi Mestskej polície Mesta Michalovce, ako aj žalobcom, jednotlivé ortofotomapy, kolaudačné rozhodnutie Mesta Michalovce, Špeciálneho stavebného úradu Michalovce, zo dňa 09. 05. 2013, č. j.: V-903/2013-BE s grafickou časťou geometrického plánu č. 14328810-53/2012 overeného správou katastra.

Okresné riaditeľstvo PZ, ODI, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií Michalovce dňa 06. 11. 2013 pod č. ORPZ-MI-ODI2-207/2013-P vydalo rozkaz o uložení sankcie za priestupok na už vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 60,- eur.

Voči uvedenému rozkazu o uložení sankcie za priestupok podal žalobca v zákonnej lehote odpor zo dňa 29. 04. 2014, v ktorom poukázal na to, že parkoval správne na parkovisku, poukázal na znenie ust. § 23 zák. č. 8/2009 Z. z. najmä jeho ods. 2, v zmysle ktorého pri zastavení a státi je vodič povinný prednostne použiť parkovisko tak, aby neobmedzil ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri zastavení a státi je vodič povinný čo najlepšie využiť parkovacie miesto a nesmie znemožniť ostatným vodičom vyjdenie z parkovacieho miesta. Rovnako nesmie zastaviť a stáť na mieste, kde by znemožnil vjazd a výjazd vozidiel, ak sú na parkovisku vyznačené parkovacie miesta, vodič smie stáť iba na nich. Poukázal na to, že rozhodnutie rieši údajné blokovanie vjazdu podľa Y., pričom v skutočnosti toto parkovisko je pravidelne preplnené a menovaný si nerád hľadá parkovacie miesto niekde inde a chce parkovať čo najbližšie pred svojou prevádzkou a preto vznikli aj uvedené problémy. Zastáva názor, že v danom prípade došlo k pochybeniu dopravného značenia zo strany mesta pri realizácii rekonštrukčných prác na ulici W. D. a predložil dokumentáciu z portálu mesta, kde sa jasne hovorí o tom, že mesto v danom priestore budovalo tri za sebou idúce parkovacie miesta. Dodatočne bol vyrobený prejazd medzi parkoviskom a budovou, kde ale tento nebol nikde inde zakreslený a takisto ani inde naznačený na celej ploche parkoviska. Z toho dôvodu nemohol zaparkovať inak, ako mu to dovoľovalo existujúce dopravné značenie. Na podporu svojho tvrdenia predložil aj fotodokumentáciu súčasného stavu na predmetnej ulici spolu s platným dopravným značením. Na každom mieste, kde bol projektovaný vjazd alebo prejazd medzi budovou a parkoviskom je to vyznačené na cestnej komunikácii mimo tohto jediného prípadu. Na opačnej strane ulice je jasne vyznačené aj pomocou žltých čiar, kde je parkovanie zakázané z dôvodu vjazdu a výjazdu. Pokiaľ by podobné značenie bolo použité aj v tomto prípade, bol by si vedomý spáchania priestupku. Keďže došlo k chybe značenia zo strany zhotovovateľa alebo prevádzkovateľa mesta, nie je mu zrejmý dôvod, prečo by za túto chybu mal byť trestaný. K odporu pripojil aj fotografie z daného miesta, ktorými dokumentoval skutočnosť, že na tomto mieste je bežná prax parkovať. Tiež pripojil fotografie parkovania vozidla pána O., ktorý pravidelne porušuje zákon o zastavení a státi nerešpektovaním dopravného značenia.

Z úradného záznamu OR PZ v Michalovciach, ODI zo dňa 09. 06. 2013 vyplynulo, že pri rekonštrukcii spevnených plôch na ulici W. D. (realizácia stavebných prác) došlo k požiadavke zriadenia vjazdu k prevádzke W. U. z dôvodu zabezpečenia zásobovania, tento i po súhlasnom stanovisku ODI Michalovce bol zrealizovaný a došlo k zmene stavby pred jej dokončením. Označenie vjazdu a výjazdu nie je určené žiadnou slovenskou technickou normou a teda vjazd k prevádzke W. U. bol realizovaný iba stavebnou úpravou tak, ako k ostatným prevádzkam na ulici W. D.. K označeniu vjazdu na ulici P. vodorovným dopravným značením V 12A - žltá kľukatá čiara došlo na základe žiadosti majiteľa pozemku po súhlasných stanoviskách ODI Michalovce a Mestského úradu Michalovce na jeho náklady.

Zo zápisnice z ústneho pojednávania, ktoré sa konalo dňa 11. 06. 2014 na OR PZ ODI Michalovce vyplynulo, že žalobca zotrval na svojom stanovisku obsiahnutom v podanom odpore s tým, že si nie je vedomý spáchania žiadneho dopravného priestupku.

Dňa 11. 06. 2014 pod č. OR PZ-MI-ODI2-207/2013-P vydal správny orgán prvého stupňa rozhodnutie o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tak, že dňa 10. 05. 2013 v čase o 13:35 hod. v Michalovciach na ulici W. D. na parkovisku zastavil a stál osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Opel B. ev. č. U.-XX-XX Q. CZ na mieste vjazdu vozidiel do objektu určeného na zásobovanie a rovnakého priestupku sa dopustil aj dňa 04. 06. 2013 v čase o 14.30 hod., čím porušil ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona č. 8/2009 Z. z.. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 60,- eur.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dospel k záveru, že z dôkazov, na ktoré poukazuje žalobca v podanej žalobe, a to fotodokumentácie ulice, platného projektu stavebných prác ulice, ako aj ortofotomapy a ďalších, ktoré predložil a ktoré sa nachádzajú aj v administratívnom spise, nie je možné vyvodiť záver, že miesto, o ktorom žalobca tvrdí, že je parkovacím miestom, týmto parkovacím miestom aj je.

Z vykonaných dôkazov, ako aj z úradného záznamu zo dňa 09. 06. 2014 nachádzajúceho sa v administratívnom spise, ktorý je doplnením úradného záznamu zo dňa 31. 05. 2013 pre krajský súd vyplynulo, že pri rekonštrukcii spevnených plôch na ulici W. D. (realizácia stavebných prác) došlo k požiadavke zriadenia vjazdu k prevádzke W. U. z dôvodu zabezpečenia zásobovania, pričom tento i po súhlasnom stanovisku ODI Michalovce bol zrealizovaný a došlo k zmene stavby pred jej dokončením. Uvedené jednoznačne vyplýva z geometrického plánu Ing. X. O. zo dňa 21. 12. 2012 č. 14328810-53/2012 overeného dňa 23. 01. 2013 Správou katastra v Michalovciach. Na uvedenom geometrickom pláne je jednoznačne znázornený vjazd a výjazd na parc. č. XXX, na ktorej je postavený rodinný dom súpisné č. 1237, v ktorom je zriadená prevádzka U. - W., pričom vyznačený je vjazd a výjazd k uvedenej nehnuteľnosti.

Tak ako to vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, vychádzajúc z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise, krajský súd konštatoval, že parkovanie na uvedenej ulici je vyznačené zvislými dopravnými značkami a spôsob parkovania je vyznačený rozdielnou farbou dlažby, pričom pred uvedenou prevádzkou je ponechaný väčší priestor ohraničený rozdielnou farbou dlažby z dôvodu bezpečného vchádzania a vychádzania motorového vozidla na uvedenú príľahlú nehnuteľnosť. Vjazd a výjazd je uvedený riadne vydláždeným prístupom v úrovni vozovky, pričom od trávnej plochy je ohraničený obrubníkom.

Krajský súd právne posúdenie predmetnej veci žalovaným a správnym orgánom prvého stupňa považoval za logické. Za nelogický považoval práve záver, že vjazd a výjazd by mal vyústiť do parkovacieho miesta. Aj napriek absencii dokladu, na ktorom by boli vyznačené umiestnenia parkovacích miest na danej ulici, za danej situácie s prihliadnutím už na uvedené krajský súd skonštatoval, že nie je možné uvedené miesto považovať za parkovacie miesto práve z dôvodu, že by bránilo výjazdu a vjazdu z objektu určeného na zásobovanie. Krajský súd stotožňujúc sa so záverom správnych orgánov, že žalobca spáchal priestupky tak, ako mu boli kladené za vinu v napadnutom

rozhodnutí žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, pretože zastavil a stál so svojim osobným motorovým vozidlom na mieste vjazdu a výjazdu vozidiel do objektu určeného na zásobovanie, ktorým je W. U.. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že na inkriminovanom mieste Mestská polícia v Michalovciach v roku 2014 neevidovala uloženie pokuty krajský súd uviedol, že na posúdenie predmetnej veci nemá uvedená skutočnosť vplyv rovnako, ako na posúdenie veci nemá vplyv skutočnosť, na ktorú poukazoval žalobca v podanej žalobe a síce, že motorové vozidlo pána Y. O. pre svoje rozmery nevojde do brány a preto nepotrebuje vjazd do objektu. Rovnako mal za to, že nie je viazaný názorom obsiahnutým v denníku Sme v článku „Parkoval správne, napriek chýbajúcej značke mu dali pokutu, policajti ignorovali predpisy, ktoré sa im nehodili“.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca poukazovaním na ust. § 3 ods. 1, 2 a ust. § 60 zák. č. 49/2014 Z. z. (zrejme mal na mysli zák. č. 8/2009 Z. z.) vzhľadom k tomu, že nikto nespochybnil dopravné značenie na predmetnej ulici zastával názor, že vozidlo zastavil na mieste na to určené a riadne označené a svojim konaním neporušil ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zák. č. 8/2009 Z. z., a tým nenaplnil skutkovú podstatu priestupku v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zák.

č. 372/1990 Zb., pričom uviedol, že charakter a povaha priestupku musí spĺňať všetky znaky skutkovej podstaty priestupku, ktoré sú spoľahlivo zistené a páchatel'ovi v dostatočnej miere dokázaný.

Žalobca spochybnil dokazovanie vykonané zo strany Mestskej polície Michalovce a nestotožnil sa s následným právnym posúdením zo strany odvolacieho orgánu. Žalobca i naďalej zotrval na názore, že v projekte ulice sú jednoznačne vyznačené parkovacie miesta, pričom spomínaný prechod je iba čierna stavba. Namietal, že za pochybenie projektanta - stavebného dozoru alebo mesta za nesprávne značenie nemôže niesť zodpovednosť.

Žalobca opätovne poukázal na znenie ust. § 60 ods. 3 zákona, t. j. nadradenosť zvislého značenia pred vodorovným, čím zdôraznil, že jeho rešpektovaním sa nemohol dopustiť priestupku.

3.

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu doručeného súdu dňa 23.5.2016 zotrval na svojom právnom názore, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, tak ako to bolo uvedené v rozhodnutí o priestupku. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

4.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 Ssp), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 Ssp), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 Ssp) a dospel k záveru o potrebe zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správneému orgánu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. KRPZ-KE-KDI2-83/2014-P zo dňa 12.08.2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správneému orgánu na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. KRPZ-KE-KDI2-83/2014-P zo dňa 12.08.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. ORPZ-MI-ODI2-207/2013-P zo dňa 11.06.2014.

Okresný dopravný inšpektorát, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach uvedeným rozhodnutím uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č.372/1990 Zb. o priestupkoch za porušenie ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke za konanie, ktorým dňa 10.05.2013 v čase 13:35 hod. v Michalovciach na ulici W. D. na parkovisku zastavil a stál s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Opel B. ev.č. U.-XX-XX Q. „CZ“, na mieste vjazdu vozidiel do objektu určeného na zásobovanie a dňa 04.06.2013 v čase o 14:30 hod. v Michalovciach na ulici W. D. na parkovisku zastavil a stál s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Opel B. ev.č. U.-XX-XX MPZ „CZ“, na mieste vjazdu vozidiel do objektu určeného na zásobovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona č. 8/2009 Z. z., vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest.

Podľa ust. § 141 ods. 1 zákona, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. 72)

Podľa ust. § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, účinného v čase spáchania priestupku, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten kto,

a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, 3a) hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody, 3b)

c) vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca 3ba) alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu,

d) vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu,

e) ako vodič počas vedenia vozidla požíje alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu 3a) alkohol ešte nachádza v jeho organizme,

f) ako vodič počas vedenia vozidla požíje inú návykovú látku alebo vedie vozidlo v takom čase po jej požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu 3a) návyková látka ešte nachádza v jeho organizme,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

h) ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac,

i) použije vozidlo, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť vozidla, najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy, najväčšia prípustná celková hmotnosť prípojného vozidla alebo najväčšia prípustná hmotnosť pripadajúca na nápravu vozidla je prekročená,

j) iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu, 3d)

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa ust. § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať

im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

5.

Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje napr. zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúce zaradenie medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Pri priestupkoch je obdobná právna úprava. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie.

Vychádzajúc z čl. 6 ods.1 veta prvá dohovoru, z Odporúčania výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 (ďalej aj len „odporúčanie o správnych sankciách“) ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976) trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívno-právna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77) 31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní. Nemožno pritom opomenúť, že hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a správny deliktami, za ktoré ukladajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi princípmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojej rozhodovacej činnosti ustálil, že trestnoprávne princípy sa analogicky aplikujú i v správnom trestaní, a že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) podlieha obdobnému režimu ako trestný postih za trestné činy (bližšie pozri napr. sp.zn. 3Sžn 68/2004, 3Sž 85/2007, 8Sžo 28/2007,

8Sžo 147/2008).

Osobitne možno vyzdvihnúť princíp zakotvený v článku 49 ústavy, ktorý ustanovuje, že iba zákon, teda zákonodarca môže definovať trestné činy a tresty za ich spáchanie (nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege). Predmetný princíp má vyjadrenie aj vo veciach správneho trestania.

V predmetnej veci bol žalobca prvostupňovým správnym orgánom uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č. 372/1990 Zb., hoci zo zápisnice z ústneho pojednávania ako i správy o výsledku objasňovania priestupku vyplynulo, že bol obvinený zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zákona 372/1990 Zb.

Odvolací súd dospel v tejto súvislosti k záveru, že prvostupňový správny orgán v rozpore s časovou pôsobnosťou zákona o priestupkoch (§ 7) rozhodol o vine žalobcu podľa zákonného ustanovenia, ktoré v čase páchania skutkov žalobcom nebol za priestupok v zákone o priestupkoch označený. V čase páchania skutkov žalobcom (dňa 10.05.2013 a 40.06.2013) totiž nebolo možné jeho protiprávne konanie subsumovať pod zákonnú úpravu vymedzenú v ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, nakoľko toto písmeno sa v predmetnom ustanovení nenachádzalo. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán sa uvedený nedostatok snažil odstrániť listom zo dňa 28.07.2014 označeným ako oprava rozhodnutia o priestupku ktorým podľa ust. § 47 ods. 6 správneho poriadku opravil chybu v písaní, keď uviedol, že vo všetkých častiach rozhodnutia namiesto ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch bolo uvedené ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch.

Podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd nepostupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného v súlade so zákonom, keď nechal úplne bez povšimnutia vyššie uvedené.

Podľa ust. § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Správny poriadok vo svojom ustanovení § 47 ustanovuje formálne ako i obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom výrok rozhodnutia možno považovať za najdôležitejšiu časť rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval.

Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia sa nesprávnym označením ustanovenia právneho predpisu vo výroku prvostupňového rozhodnutia vôbec nezaoberal a v kontexte opravy podľa ust. § 47 ods. 6 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval, že prvostupňový správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu ako porušenie ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zák. č. 8/2009 Z. z., čím bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Uvedené konanie zo strany žalovaného nepovažuje odvolací súd za súladné so zákonom. Z ustanovenia § 47 ods. 6 správneho poriadku vyplýva, že chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Zmyslom tohto inštitútu je odstrániť zrejme chyby a nesprávnosti, ku ktorým došlo nedopatrením zamestnanca správneho orgánu, ktorý vypracoval písomné vyhotovenie rozhodnutia. Chyby, ktoré sa vyskytujú v správnych rozhodnutiach, majú rôzny charakter, pričom môžu byť v jeho obsahovej časti, ako aj vo forme rozhodnutia. Z tohto hľadiska treba rozlišovať medzi obsahovo materiálными chybami správnych rozhodnutí - ktorých odstránenie vyžaduje zásadnú zmenu alebo zrušenie správneho rozhodnutia - a obsahovo formálnymi chybami správnych rozhodnutí -

spočívajúcimi vo formálnych nedostatkoch rozhodnutia, akými sú chyby v písaní, počtoch alebo iných zrejmých nesprávnostiach rozhodnutia, ktoré sú označované ako opraviteľné (§ 47 ods. 6 správneho poriadku). Nesprávna kvalifikácia konania žalobcu zo strany správneho orgánu a jeho subsumpcia pod neexistujúce zákonné ustanovenie v predmetnej veci nemožno kvalifikovať ako chybu v písaní (formálny nedostatok), ale ako obsahovo materiálnu chybu, ktorá mala zásadný vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na okolnosti v predmetnej veci bolo v kompetencii žalovaného uvedený nedostatok prvostupňového rozhodnutia v rámci odvolacieho konania odstrániť. Tým, že žalovaný považoval rozhodnutie prvostupňového orgánu za súladné so zákonom a rozhodnutie potvrdil rozhodol v rozpore s princípom nulla crimen sine lege, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, podľa § 250j ods. 2 písm. a/, e/ OSP.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.. Žalobcovi, keďže bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania, ktoré mu vyplývali zo spisu krajského súdu v sume 70.- eur za vyrubené zaplatené súdne poplatky. Ďalšie trovy konania žalobcovi nepriznal, keďže si náhradu trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 2 O.s.p. za bodkočiarkou nevyčísľil a žiadne ďalšie trovy mu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývali.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.